

کشور (موضوع بند ۴ ماده ۴ قانون تشکیل شرکت پست جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۶۶-)، کمک به سیستم و ایجاد تسهیلات بانکی تحول نظام اداری، بهبود حمل و نقل شهری و ایجاد نمایندگی در پرداخت و دریافت از طرف مردم و در نتیجه کاهش مسافرت‌های شهری و روستایی و هزینه‌های مربوط، به موجب این قانون شرکت دولتی پست بانک که از این پس به اختصار شرکت نامیده می‌شود، وابسته به وزارت پست و تلگراف و تلفن با رعایت مقررات اتحادیه جهانی پست با وظایف زیر تأسیس می‌شود:

الف - انجام خدمات مربوط به حوالجات داخلی و بین‌المللی.

جریان نقدی مربوط به این حوالجات باید از طریق سیستم بانکی صورت گیرد و رعایت سیاستها و مقررات پولی و بانکی ضروری است.

ب - افتتاح و انجام خدمات مربوط به اندوخته پستی.

ج - افتتاح و انجام خدمات مربوط به حساب جاری (قبول وجوه و چک‌های مردم در حسابهای دیداری و پرداخت بدهی‌های مالیاتی و صورتحسابهای آب، برق، گاز و تلن مشترکین و سایر خدمات مشابه به تقاضای آنان از محل موجودی حساب مذکور).

د - توزیع کالا و بار و وجوه آن به حساب صاحب کالا.

ه - پرداخت حقوق شاغلان و مستمری بگیران در محل کار یا سکونت آنان.

و - انجام خدمات مربوط به کارتهای اعتباری و خرید پست.

ز - انجام خدمات در زمینه‌های پولی و مالی (ریالی و ارزی) و سرمایه‌گذاری با رعایت مقررات مربوط.

ح - انجام خدمات واسطه‌ای از جمله نمایندگی در دریافت عوارض مالیاتها و جرایم از طرف دستگاههای ذیربط، ثبت نام داوطلبان کنگره سراسری دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کشور، فروش بلیط مسافرت یا دیدار از نمایشگاههای بین‌المللی به نمایندگی از طرف دستگاههای ذیربط و خدمات مانند آن.

تبصره ۱ - سرمایه شرکت بطور کلی متعلق به دولت است و یک میلیارد ریال آن از محل درآمدهای وصولی شرکت پست و مخابرات جمهوری اسلامی ایران با معافیت از پرداخت مالیات برداشته، تأمین می‌شود.

تبصره ۲ - مجمع عمومی شرکت منشکل از وزیر پست و تلگراف و تلفن، وزیر امور اقتصادی و دارایی، وزیر بازرگانی، رئیس سازمان برنامه و بودجه، رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، مدیرعامل شرکت مخابرات و مدیرعامل شرکت پست جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. ریاست مجمع عمومی با وزیر پست و تلگراف و تلفن خواهد بود.

تبصره ۳ - اساسنامه و مقررات مالی، معاملاتی و استخدامی شرکت حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزارت پست و تلگراف و تلفن تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران، به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و یکم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۴/۶/۲۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

شماره ۴۳۵۰ - ق

حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره ۱۳۱۵۲ مورخ ۱۳۷۳/۹/۵ دولت در خصوص موافقتنامه حمل و نقل جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قرقیزستان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۴/۶/۲۲ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی عبارتی در متن تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی به پیوست ارسال میگردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

شماره ۸۵۹۳

وزارت راه و ترابری

قانون موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قرقیزستان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۴/۷/۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۳۵۰ - ق مورخ ۱۳۷۴/۷/۱۰ واصل گردیده است به پیوست جهت اجرا - ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور - اکبر هاشمی رفسنجانی

قانون موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قرقیزستان

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی

ایران و جمهوری قرقیزستان مشتمل بر یک مقدمه و ۱۹ ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان که از این پس (طرف‌های متعاقد) نامیده می‌شوند با تمایل به توسعه و تسهیل متقابل حمل و نقل جاده‌ای کالا و مسافر بین دو کشور و همچنین به صورت عبوری از سرزمین آنها، در موارد زیر توافق نمودند:

مقررات مقدماتی:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

اصطلاح «متصدی حمل و نقل» عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم و تبعه جمهوری اسلامی ایران یا جمهوری قرقیزستان که طبق قوانین و مقررات داخلی مربوط به کشور خود مجاز به حمل و نقل بین‌المللی کالا و مسافر در جاده‌ها می‌باشد.

اصطلاح «وسیله نقلیه» عبارت است:

الف - در مورد حمل و نقل کالا: کامیون، کشنده یا ترکیب یک کامیون یا کشنده یا یک یا نیمه یکدک که در قلمرو یکی از طرف‌های متعهد به ثبت رسیده باشند.

ب - در مورد حمل و نقل مسافر: وسیله نقلیه مخصوص حمل مسافر که دارای بیش از هشت صندلی (بدون احتساب صندلی راننده) بوده و در قلمرو یکی از طرف‌های متعهد به ثبت رسیده باشد.

اصطلاح «حمل و نقل منظم مسافر» عبارت است از حمل مسافر توسط رایدا. نقلیه براساس جدول زمانی، مسیر حرکت توافق شده همراه با ذکر نقطه‌های مبدا و مقصد و ایستگاههای بین راهی به منظور پیاده و سوار کردن مسافر.

ماده ۲ - حوزه اجرا

طبق مفاد این موافقتنامه حمل و نقل مسافر و کالا بین دو کشور، به صورت عبوری از کشور این و همچنین از آن به کشورهای ثالث از طریق جاده‌های مجاز برای حمل و نقل بین‌المللی انجام خواهد شد.

حمل و نقل مسافر:

ماده ۳ - حمل و نقل منظم

سازماندهی حمل و نقل منظم مسافر توسط وسایل نقلیه مسافربری با توافق بین مقامهای صلاحیت‌دار دو طرف متعاقد انجام می‌گیرد.

پیشنهادهای دارای اطلاعات مورد نیاز سازماندهی این نوع حمل و نقل قبلاً بین مقامهای صلاحیت‌دار دو طرف متعاقد مبادله خواهد شد.

ماده ۴ - حمل و نقل نامنظم

۱ - براساس این موافقتنامه به استثنای موارد مندرج در بند (۲) این ماده، برای انجام حمل و نقل نامنظم مسافر نیاز به کسب مجوز خواهد بود.

۲ - حمل و نقل نامنظم گروه معینی مسافر توسط یک وسیله نقلیه مسافری معین در سرتاسر طیل سفر نیاز به مجوز ندارد مشروط بر آنکه:

الف - مبدا و مقصد سفر در قلمرو طرف متعاقدی که وسیله نقلیه در آن به ثبت رسیده است واقع باشد.

ب - مسافرت از کشور محل ثبت وسیله نقلیه آغاز و در قلمرو طرف متعاقد دیگر خاتمه یابد و وسیله نقلیه کشور طرف متعاقد اخیرالذکر را بدون مسافر ترک نماید.

ج - حمل و نقل مسافر به صورت عبوری از طریق قلمرو طرف متعاقد دیگر انجام شود.

۳ - برای انجام عملیات حمل و نقل مسافر مذکور در بند (۲) این ماده راننده باید برگ اسامی مسافران را در اختیار داشته باشد.

حمل و نقل کالا:

ماده ۵ - انواع حمل و نقل کالا

۱ - براساس این موافقتنامه متصدیان حمل و نقل طرف‌های متعاقد می‌توانند بدون نیاز به پروانه حمل نسبت به حمل کالاهای صادراتی و وارداتی بین دو کشور و همچنین موارد مندرج در ماده (۶) این موافقتنامه اقدام نمایند.

۲ - حمل و نقل کالا از مبادی واقع در کشورهای ثالث به قلمرو هریک از طرف‌های متعاقد و از قلمرو یکی از طرف‌های متعاقد به مقصد کشورهای ثالث و همچنین به صورت عبوری از قلمرو هریک از طرف‌های متعاقد براساس پروانه‌های صادره از سوی مقامهای صلاحیت‌دار طرف متعاقد مربوط انجام خواهد شد.

ماده ۶ - معافیت از پروانه

انجام عملیات حمل و نقل موارد زیر توسط وسایل نقلیه، بدون نیاز به کسب پروانه صورت خواهد گرفت: